

Bruxelles, 21.4.2021
SWD(2021) 151 final

DOCUMENT DE LUCRU AL SERVICIILOR COMISIEI
REZUMAT AL RAPORTULUI PRIVIND EVALUAREA IMPACTULUI
care însoțește documentul

Propunere de Directivă a Parlamentului European și a Consiliului

de modificare a Directivei 2013/34/UE, a Directivei 2004/109/CE, a Directivei 2006/43/CE și a Regulamentului (UE) nr. 537/2014 în ceea ce privește raportarea de către societăți în domeniul sustenabilității

{COM(2021) 189 final} - {SEC(2021) 164 final} - {SWD(2021) 150 final}

Fișă rezumat
Evaluarea impactului propunerii de revizuire a Directivei privind raportarea nefinanciară (NFRD)
A. Necesitatea de a acționa
De ce? Care este problema abordată?
<p>Directiva privind raportarea nefinanciară (NFRD) impune anumitor societăți mari să raporteze cu privire la aspectele sociale, de personal și de mediu și cu privire la drepturile omului, darea și luarea de mită și corupție. În prezent, informațiile raportate de societăți nu corespund nevoilor utilizatorilor (investitori, societatea civilă și alții). Unele societăți, de la care utilizatorii au nevoie de informații, nu raportează. Chiar și atunci când societățile raportează, informațiile nu sunt, de obicei, suficient de relevante, comparabile, sigure sau ușor de accesat și de utilizat. Este de așteptat ca cererea utilizatorilor pentru informații nefinanciare să crească semnificativ, astfel încât aceste probleme se vor intensifica. Lipsa unor informații nefinanciare adecvate pentru investitori și societatea civilă generează riscuri pentru investiții, inhibă fluxurile financiare către activitățile care combat criza sustenabilității și creează un vid de responsabilitate între întreprinderi și societate. Preparatorii (societățile raportoare) suportă costuri inutile din cauza incertitudinii în ceea ce privește datele care trebuie raportate și din cauza solicitărilor părților interesate care cer mai multe informații decât cele raportate public. Flexibilitatea și lipsa de specificitate a dispozițiilor NFRD constituie unul din motivele care au condus la această situație. În plus, există multe standarde și cadre de raportare care se suprapun și, prin urmare, nu există un consens cu privire la ceea ce ar trebui să raporteze societățile.</p>
Ce se așteaptă de la această inițiativă?
<p>Inițiativa urmărește să asigure faptul că societățile de la care utilizatorii au nevoie de informații nefinanciare raportează astfel de informații și că informațiile raportate sunt relevante, comparabile, sigure și ușor de accesat și de utilizat. Aceasta urmărește, de asemenea, reducerea costurilor inutile suportate de preparatori. Permițând investitorilor să evalueze mai bine riscurile la adresa sustenabilității și impactul asupra sustenabilității al investițiilor, inițiativa va mobiliza finanțarea privată în sprijinul Pactului verde european. Aceasta contribuie la finalizarea Uniunii piețelor de capital, permițând investitorilor să acceseze informații nefinanciare comparabile, raportate de societățile din UE care au beneficiat de investiții. Inițiativa va consolida, de asemenea, contractul social dintre întreprinderi și societate, responsabilizând și mai mult întreprinderile pentru impactul produs asupra societății și a mediului.</p>
Care este valoarea adăugată a acțiunii la nivelul UE?
<p>Numai acțiunile UE pot asigura comparabilitatea informațiilor nefinanciare raportate pe piața unică și coerența cerințelor de raportare prevăzute de Directiva privind raportarea nefinanciară și de alte acte legislative privind finanțarea sustenabilă (inclusiv de Regulamentul privind comunicarea de către sectorul financiar a informațiilor legate de sustenabilitate și de Regulamentul privind taxonomia). Sunt necesare norme comune pentru întreaga UE pentru a reduce riscurile generate de existența unor cerințe de raportare diferite în diverse state membre, care ar crea costuri suplimentare pentru societățile ce operează la nivel transfrontalier și ar submina piața unică. În plus, intervenția UE poate conferi UE o pondere mai mare în evoluția politicilor mondiale privind raportarea nefinanciară.</p>
B. Soluții
Ce opțiuni de politică legislative și nelegislative au fost luate în considerare? Există o opțiune preferată? De ce?
<p>Evaluarea impactului s-a concentrat pe următoarele trei aspecte: (1) standardizarea, și anume dacă este necesar să se elaboreze standarde UE de raportare nefinanciară și să se solicite utilizarea acestora de către societăți; (2) asigurarea, și anume dacă informațiile nefinanciare raportate ar trebui să fie asigurate și dacă da, la ce nivel; și (3) domeniul de aplicare, și anume ce categorii de societăți ar trebui să fie supuse cerințelor de raportare. Opțiunea de politică preferată este următoarea: (1) să se solicite tuturor societăților care intră sub incidența Directivei privind raportarea nefinanciară să raporteze conform standardelor UE; (2) să se solicite tuturor acestor societăți să obțină o asigurare limitată pentru informațiile nefinanciare raportate, cu o clauză de revizuire pentru a explora necesitatea de a trece la o asigurare rezonabilă (un nivel de asigurare mai ridicat, mai exigent) pe termen mediu; și (3) să se extindă domeniul de aplicare al Directivei privind raportarea nefinanciară la toate societățile mari cu răspundere limitată și la majoritatea societăților cotate la bursă. Principalul compromis apare între cerințele stricte de raportare și de asigurare cu domeniu de aplicare larg, care sunt foarte eficiente pentru satisfacerea nevoilor utilizatorilor, dar mai costisitoare pentru preparatori și cerințele mai puțin stricte de raportare și de asigurare cu domeniu de aplicare mai restrâns, care sunt mai puțin eficiente pentru satisfacerea</p>

nevoilor utilizatorilor, dar mai puțin costisitoare pentru preparatori pe termen scurt. Opțiunea preferată ar conduce la atingerea obiectivelor inițiativei cu cel mai mic cost posibil.

Care sunt susținătorii fiecărei opțiuni?

Utilizatorii (investitori, societatea civilă și alții) sprijină, în general, cerințele de raportare și de asigurare mai stricte și un domeniu de aplicare mai larg, în timp ce preparatorii sprijină, în general, cerințele mai puțin stricte și un domeniu de aplicare mai restrâns. În pofida acestor diferențe, există un sprijin larg, inclusiv din partea unui număr semnificativ de preparatori, pentru cerința de a utiliza standardele UE de raportare nefinanciară. Instituțiile financiare, care sunt atât utilizatori, cât și preparatori, preferă cerințele de raportare și de asigurare mai stricte și un domeniu de aplicare mai larg într-o măsură mai mare decât majoritatea societăților din sectorul nefinanciar.

C. Impactul opțiunii preferate

Care sunt avantajele opțiunii preferate (sau ale opțiunilor principale dacă nu există o opțiune preferată)?

Utilizatorii vor beneficia de un acces mai bun la informații nefinanciare comparabile, relevante și sigure din partea mai multor societăți. Acest lucru va reduce riscurile investițiilor în sistemul financiar, va majora fluxurile financiare către societățile cu impact social și de mediu pozitiv și va responsabiliza societățile într-o măsură mai mare. Opțiunea propusă ar asigura raportarea unor astfel de informații de către aproximativ 49 000 de societăți (reprezentând 75 % din cifra de afaceri a tuturor societăților cu răspundere limitată), față de 11 600 de societăți care raportează în prezent (47 % din cifra de afaceri a tuturor societăților cu răspundere limitată). Toate societățile mari și majoritatea societăților cotate la bursă ar avea obligația de a aplica standarde de raportare nefinanciară și de a obține asigurare pentru informațiile raportate. Prin comparație, se estimează că numai 20 % din societățile mari aplică în prezent standarde și numai 30 % obțin un anumit tip de asigurare. Opțiunea propusă va avea efecte pozitive indirecte asupra drepturilor fundamentale, a mediului și a societății, având în vedere că cerințele de raportare mai stricte pot determina îmbunătățirea comportamentului societăților. De exemplu, aproximativ 45 % din societățile care intră în prezent sub incidența Directivei privind raportarea nefinanciară au adoptat noi procese de diligență pentru aspectele legate de mediu sau de drepturile omului, din cauza actualelor cerințe ale directivei.

Care sunt costurile opțiunii preferate (sau ale opțiunilor principale dacă nu există o opțiune preferată)?

Pentru preparatori, costurile totale estimate ale opțiunii preferate sunt de 1 200 milioane EUR, reprezentând costuri punctuale, la care se adaugă 3 600 milioane EUR, reprezentând costuri recurente anuale. Dacă UE nu ia nicio măsură, se preconizează în orice caz o creștere considerabilă a costurilor pentru preparatori, ca urmare a multiplicării cererilor utilizatorilor pentru informații necoordonate, a lipsei actuale de consens asupra informațiilor pe care societățile ar trebui să le raporteze pentru a răspunde nevoilor utilizatorilor și a dificultăților persistente întâmpinate de preparatori în obținerea, de la furnizori, clienți și societățile în care au investit, a informațiilor nefinanciare de care au nevoie pentru a întocmi rapoartele. Din cauza lipsei unor date suficient de detaliate, nu pot fi calculate costurile pentru preparatori în absența unor norme noi. Cu toate acestea, se estimează că utilizarea standardelor ar putea conduce la economii anuale de costuri de 24 200-41 700 EUR per societate (aproximativ 280-490 milioane EUR pe an pentru societățile care intră în prezent sub incidența Directivei privind raportarea nefinanciară și 1 200-2 000 milioane EUR pe an pentru opțiunea preferată), dacă standardele elimină nevoia de cereri de informații suplimentare. Opțiunea preferată nu are efecte negative semnificative asupra societății, a mediului sau a drepturilor fundamentale.

Care va fi impactul asupra societăților, a IMM-urilor și a microîntreprinderilor?

Societățile în cauză se vor confrunta cu o creștere globală a costurilor (a se vedea secțiunea anterioară). Cu toate acestea, opțiunea preferată ar trebui să îmbunătățească în același timp reziliența societăților, având în vedere că o mai bună raportare le va sensibiliza mai mult în privința riscurilor la adresa sustenabilității și va ameliora gestionarea riscurilor. Aceasta ar trebui să asigure și avantaje societăților sustenabile, întrucât cele aflate pe primul loc în domeniul sustenabilității vor fi mai ușor de identificat. Cerințele de raportare nu s-ar aplica IMM-urilor, cu excepția IMM-urilor cotate la bursă. Cu toate acestea, vor fi elaborate standarde de raportare simplificate, pe care IMM-urile să le poată utiliza în mod voluntar. Aceste standarde ar trebui să permită IMM-urilor să răspundă cererilor de informații ale clienților care sunt în același timp mari societăți și ale băncilor și vor facilita contribuția și participarea IMM-urilor la tranziția către o economie sustenabilă.

Va exista un impact semnificativ asupra bugetelor și a administrațiilor naționale?

Costurile de punere în aplicare sunt estimate la 35,5 milioane EUR, la care se adaugă alte 5 milioane EUR sub formă de costuri anuale pentru elaborarea proceselor digitale ad-hoc și pentru întreținerea registrelor digitale, rezultate în urma cerințelor de etichetare digitală a informațiilor nefinanciare prevăzute de această inițiativă.

Statele membre pot suporta, de asemenea, unele costuri suplimentare ca urmare a reorientării priorităților în materie de aplicare a legii către raportarea nefinanciară.

Vor exista și alte efecte semnificative?

Ca urmare a opțiunii preferate, societățile din UE riscă să suporte costuri de raportare mai mari decât societățile din afara UE, fapt care va avea efecte negative asupra competitivității lor la nivel internațional. Cu toate acestea, există probabilitatea ca unele societăți active la nivel mondial să decidă în mod voluntar să respecte standardele obligatorii ale UE, iar alte jurisdicții introduc deja cerințe sau inițiative de politică în domeniul comunicării informațiilor legate de sustenabilitate. În plus, competitivitatea societăților din UE va fi probabil îmbunătățită pe termen lung, dacă standardele UE vor încuraja o aliniere a societăților din întreaga lume și vor influența eventualele standarde la nivel mondial viitoare.

D. Acțiuni ulterioare

Când va fi revizuită politica?

Evaluarea va avea loc atunci când vor putea fi colectate suficiente dovezi privind impactul inițiativei (și anume, date pentru cel puțin 3 ani), luând în considerare timpul necesar pentru posibila transpunere și aplicare a acesteia și pentru colectarea datelor.